

[Ragnhild Andersen.]

for prisstigningerne, som de skulle have, kun en månedlig forhøjelse på 2 kr. i købstæderne og landkommunerne og 3 kr. i hovedstaden. Enhver må dog give os ret i, at rentemodtagerne er ude af stand til at dække sig ind for de forhøjede priser på brændsel og andre livsfornødenheder med dette beløb på 3 kr., 4 kr. og højst 5 kr. om måneden. Arbejdere og tjenestemænd fik ved reguleringen den 1. oktober to dyrtidsportioner, således at tjenestemændene fik 20 kr. mere og arbejderne rundt regnet også 20 kr. mere om måneden til dækning af prisstigningerne. De fik altså to portioner, men rentemodtagerne fik kun én portion ved reguleringen den 1. oktober.

Efter mit partis opfattelse er det derfor ikke retfærdigt over for rentemodtagerne at ville nøjes med at give dem den sædvanlige engangshjælp. Man må jo huske på, at de forbedringer, som folkepensionens gennemførelse til sin tid vil bevirke, ingenlunde træder i kraft det første år.

Det ærede medlem fru Gertie Wandel sagde, at folkepensionsloven trådte i kraft den 1. april, den højtærede minister nævnte det også i sin fremsættelsestale, og det er jo ganske rigtigt, at loven træder i kraft 1. april 1957, det vil sige: så træder skatterne i kraft, men forbedringerne til rentemodtagerne træder først i kraft den 1. oktober 1957. Det er en kendt og given sag, og det vil sige, at rentemodtagerne ikke har noget at vente sig før den tid. Når den forhøjede rente i kraft af sammenlægningen træder i kraft 1. april, er der heri ikke regnet med nogen som helst forbedringer.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen nævnte, at beløbene var lagt sammen; ja, det er ganske rigtigt, og det er de allerede fra 1. april, men der er heri ikke indregnet nogen forbedring for rentemodtagerne i perioden fra 1. april til 1. oktober. Som følge heraf er det værd at se på, at rentemodtagerne i hele det år, der ligger foran os, hvis ikke man giver dem yderligere indrømmelser, skal klare sig igennem med den sædvanlige rente, og det blev fra alle partiers side erkendt ved vedtagelsen af folkepensionsloven, at denne rente var for lidt at klare sig for. Det kan ikke være rigtigt, og det kan vel næppe være regeringens og partiernes mening, at vi ikke

skal hjælpe rentemodtagerne over det første års vanskeligheder.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen fremhævede, at nu tog vi afsked med dette lovforslag, og det ærede medlem var jo glad for denne afsked. Jeg synes, at når man skal tage afsked med et sådant forslag, bør man gøre afskeden lidt festlig, ærede medlemmer, ikke mindst for dem, der skal modtage engangsydelsen for sidste gang, og det ville være passende at gøre det ved at forhøje den således, at rentemodtagerne fik en følelse af, at man fulgte med i deres tilværelse og havde øje og øre for, at deres vanskeligheder er blevet større i den seneste tid.

Jeg håber da også, at regeringen og partierne vil være forhandlingsvenlige, når det drejer sig om at give vore ældre og invaliderne en højere hjælp end den foreslåede, en forsvarlig hjælp, så man ved, de kan klare sig vinteren igennem, og skal det være det, mener mit parti, at ydelsen må fordobles til 300 kr. for ægtepar og 200 kr. for enlige.

Jeg anmoder derfor ikke alene regeringen, men også de øvrige partier om at tage disse synspunkter med i deres overvejelser, når de formentlig skal se på dette forslag i et udvalg, således at de kan finde frem til et bedre forslag end det, der her er fremsat. Jeg håber ikke, det vil vise sig, at der ikke er nogen vej frem, men at det vil være muligt for udvalget og regeringen at vende tilbage med et bedre forslag end den sædvanlige engangsydelse.

Skulle det vise sig, at man mener at kunne blive stående ved det lille beløb, man nu i flere år har givet, må den kommunistiske gruppe forbeholde sig at stille ændringsforslag til dette lovforslag ved anden behandling. Det er dog mit håb, at partierne vil besinde sig og finde frem til et bedre forslag, en større særlig ydelse til rentemodtagerne end den her foreslåede.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis beredvillighed til ikke alene at gennemføre dette lovforslag, men også at forbedre det.

Søren Olesen: Jeg kan tiltræde denne engangsydelse, som vi nu har givet i de senere år.